Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Ulica plemića Borelli 9, Zadar

Poslovni broj: P-2652/2024-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sutkinji Ivi Abfal, u pravnoj stvari tužitelja Milana Mamića pok. Jose iz Poljica, Poljica kbr. 34, OIB: 95917237938, zastupanog po punomoćnicima iz OD Zekanović i partneri d.o.o., odvjetnicima u Zadru, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru, Građansko-upravnom odjelu, radi utvrđenja i uknjižbe prava vlasništva, nakon usmene, glavne i javne rasprave zaključene dana 30. rujna 2026., u nazočnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i zakonskog zastupnika tužene, dana 2. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj Milan Mamić pok. Jose iz Poljica, Poljica kbr. 34, OIB: 95917237938, vlasnik nekretnine kat oznake čest. br. 1342 k.o. Poljica, za cijelo, pa se ovlašćuje da temeljem ove presude, po pravomoćnosti iste, zatraži i ishodi uknjižbu prava vlasništva na svoje ime, za cijelo, uz istovremenu uknjižbu brisanja toga prava sa imena tužene.

II. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, isplatiti tužitelju Milanu Mamiću pok. Jose iz Poljica, Poljica kbr. 34, OIB: 95917237938, na ime troškova parničnog postupka iznos od 2.511,55 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 2. studenog 2026., kao dana presuđenja pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je zemljišnoj knjizi ovog suda u zk. ul. 301 k.o. Poljica upisana predmetna nekretnina kat. oznake čest. br. 1342, „Zapadno polje“, oranica površine 3743 m2, kao vlasništvo Republike Hrvatske. Navedeni upis prava vlasništva da je pogrešan i ne odgovara stvarnom stanju, budući da je tužitelj stvarni vlasnik predmetne nekretnine. Predmetna parcela nove izmjere čest. br. 1342 da odgovara dijelu parcele stare izmjere kat. oznake čest. zem. 474 k.o. Poljica. Tužitelj da je vlasništvo stekao temeljem nasljeđivanja oca Mamić Jose pok. Šime, kako je to

utvrđeno Rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru poslovni broj O-822/94 od 8. lipnja 1995., te diobom sa ostalim nasljednicima, kao i dosjedanjem, kako osobnim tako i putem svojih pravnih prednika, jer miran, pošten, istinit i zakonit posjed traje još od dolaska njegovih prednika u Poljica (Mamići su inače starosjedioci u Poljicima i tu žive više stotina godina). Otac tužitelja Mamić Joso da je vlasništvo predmetne nekretnine stekao temeljem nasljeđivanja iza smrti svoga oca Mamić Šime, kako je to utvrđeno Rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru poslovni broj O-130/73 od 27. travnja 1973., od kada se nalazi u mirnom, vlasničkom posjedu nastavljajući posjed iste kvalitete kakav su imali njegovi prednici. Ova parcela da je u odnosu na susjedne jasno omeđena zemljanom vošom, danas se koristi kao pašnjak, a nekada je bila oranica. Tužitelj da je nastavio uživati nesmetan, dugotrajan i miran vlasnički posjed svojih predaka, a koji ispunjava zakonske pretpostavke za stjecanje prava vlasništva predmetne nekretnine dosjedanjem budući da su iste starina obitelji tužitelja na kojoj posjed takve kvalitete uživaju već više od 100 godina. U mirnom vlasničkom posjedu tužitelj i njegovi prednici nikada nisu bili ometani, a u katastarskoj evidenciji DGU-Područni ured za katastar Zadar posjed tužiteljevih prednika na predmetnoj čest. zem. 1340 evidentiran je prilikom prve revizije katastarske općine Poljica, odnosno 1955. Predmetna nekretnina u naravi da predstavlja oranicu i pašnjak, koja od davnina služi za uzgoj pšenice, kukuruza i drugih poljoprivrednih kultura i ispašu stoke. Tužitelj da je držeći da su protekli zakonski rokovi za stjecanje prava vlasništva temeljem dosjelosti sukladno odredbama čl. 159. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, odnosno Zakona o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima kojim je brisan čl. 29. ZOVO, te time omogućeno stjecanje prava vlasništva dosjelošću i na stvarima u društvenom vlasništvu i to kako za redovnu (od 8. listopada 1991. do 8. listopada 2011.), tako i za izvanrednu, prije podnošenja ove tužbe od tužene tražio da se ovaj prijepor riješi u mirnom postupku. Međutim, tužena je svojim dopisom poslovni broj N-DO-266/2024 od 29.11.2024., zahtjev tužitelja otklonila. Slijedom navedenog, tužitelj da ima pravni interes za vođenje ovog postupka, pa predlaže da sud, po provedenom postupku, usvoji osnovanim postavljeni tužbeni zahtjev.

2. Tužena u odgovoru na tužbu u cijelosti se protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu, te osporava navode tužitelja kao neosnovane u cijelosti. Nadalje, ističe kako je za katastarsku općinu Poljica vođen postupak obnove zemljišne knjige te da je tužitelj sudjelovao u tom postupku i upravo u odnosu za nekretninu oznake 1342 k.o. Poljica. Tako, dostavlja zemljišnoknjižni uložak 301 k.o. Poljica kojim je utvrđeno da je na nekretnini oznake kat. čest. 1342 upisana Republika Hrvatska, a koji upis je izvršen u postupku obnove zemljišne knjige za k.o. Poljica, na koji je podnositelj zahtjeva uložio prigovor koji je Rješenjem Općinskog suda u Zadru poslovni broj Z-16152/13 od 20. studenog 2015. odbijen kao neosnovan te je isti upućen na podnošenje tužbe radi ispravka zk upisa, koji postupak tužitelj nije pokrenuo. Također, dostavlja zapisnik Općinskog suda u Zadru poslovni broj Z-16152/13 od 20. studenog 2015. sastavljen povodom prigovora podnositelja Milana Mamića na upis prava vlasništva Republike Hrvatske iz kojega je razvidno da je tužitelj pristupio na ročište u postupku obnove zemljišne knjige na kojemu je kao vlasnica na predmetnoj nekretnini upisana Republika Hrvatska. Dakle, iz dostavljenog zapisnika nedvojbeno proizlazi da je tužitelj sudjelovao u postupku obnove zemljišne knjige, dok iz

povijesnog zk izvatka za kat. čest. 1342 k.o. Poljica slijedi da je isti na navedeni upis uložio prigovor. Naime, prema pravnom shvaćanju Županijskog suda u Zadru, građanskog odjela broj 1.Su 86/2013-2 po kojem rješenje doneseno u završenom postupku obnove zemljišne knjige veže sve stranke koje su sudjelovale u tom postupku, a nisu protiv rješenja izjavile žalbu odnosno podnijele tužbu za ispravak u smislu članka 197. Zakona o zemljišnim knjigama pa tužbeni zahtjev valja odbiti. Slijedom navedenog, a imajući u vidu činjenicu da je tužitelj sudjelovao u postupku obnove zemljišne knjige za k.o. Poljica, prema naprijed navedenom pravnom shvaćanju jasno je da tužitelj ne može podnijeti ovu tužbu na utvrđenje, te tužbeni zahtjev treba odbiti. Naime, danom otvaranja novoosnovane zemljišne knjige otvara se postupak ispravljanja upisa u sastavljanim zemljišnoknjižnim ulošcima (ispravni postupak čl. 180.st.3. ZZK). Prema odredbi čl. 197. st. 1. ZZK osobe čijim prijavama ili prigovorima Zemljišnoknjižni sud nije u cijelosti ili djelomično udovoljio u ispravnom postupku mogu zahtijevati ispravak upisa u zemljišnu knjigu pokretanjem parnice pred nadležnim tijelom tužbom za ispravak time da im to pravo da tužbom zahtijevaju ispravak prestaje protekom rokova određenih ZZK-a za podizanje brisovne tužbe. Stoga se tužena u skladu s navedenim, protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, te predlaže tužbeni zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan.

3. U dokaznom postupku ovaj Sud izveo je dokaz uvidom u isprave priložene spisu i to u izvadak iz BZP-a DGU, PUK Zadar sa stanjem na dan 2.12.2024., zk. ul. 301 k.o. Poljica (l.s. 3-4), presliku katastarskog plana (l.s. 5), izvadak iz BZP-a Općinskog suda u Zadru, zemljišnoknjižnog odjela Zadar sa stanjem na dan 2.12.2024., zk. ul. 301 k.o. Poljica (l.s. 6-7), Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru pod poslovnim brojem O-130/73 od 27.4.1973. (l.s. 9-10), Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru pod poslovnim brojem O-822/94 od 8.6.1995. (l.s. 11-13), posjedovni list broj 185 Županije Zadarsko-kninske, Ureda za katastar i geodetske poslove u Zadru, Klasa: 935-07/95-01/1968, Urbroj: 2198-06-01/39-95-02 od 18.5.1995. (l.s. 14), Rješenje Županije Zadarsko-kninske, Ureda za katastar i geodetske poslove u Zadru, Klasa: 932-07/96-16/144, Urbroj: 2198-06-01/41-96-4 od 13.3.1966. (l.s. 15-19), povijest posjedovanja čest. zem. 1340,1341,1342,1343, i 1856 k.o. Poljica DGU, PUK Zadar Klasa: 936-02/13-05/522, Ur.br.: 15-13-1 od 19.11.2015. s prilozima (l.s. 20-33), zahtjev za mirno rješenje spora od 18.11.2024. (l.s. 34-35), Odluku Općinskog državnog odvjetništva u Zadru, Građansko-upravnog odjela broj: N-DO-266/2024-3 od 29.11.2024. (l.s. 36-37), povijesni prikaz izvatka iz BZP-a Općinskog suda u Zadru, zemljišnoknjižnog odjela Zadar sa stanjem na dan 13.12.2024. zk. ul. 301 k.o. Poljica (l.s. 44-47), Zapisnik sastavljen od strane Komisije za ispravni postupak za k.o. Poljica pod poslovnim brojem Z-16152/13 od 20.11.2015. (l.s. 48-49), te je proveo dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje stalnih sudskih vještaka geodetske struke Frane Vlatkovića i Marka Gašparovića, pa potom izvršio uvid u skicu sudskog očevida s prilozima od 7.10.2025. (l.s. 150-153), izvršio uvid u spise ovog Suda pod poslovnim brojevima Z-16152/13 (Z-4488/16) i Z-6428/2008/302, te je proveo dokaz saslušanjem svjedoka Milana Marinkovića, Ivana Mamića, Borislava Mamića, Slavka Mamića i Bože Jurline, te dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke ovog postupka.

4. Analizom svih izvedenih dokaza, a na temelju rezultata savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju cjelokupnog postupka, u skladu sa odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Nar. Nov. broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje ZPP) tužbeni zahtjev tužitelja ovaj Sud našao je osnovanim u cijelosti.

5. Predmet ovog spora zahtjev je tužitelja da se utvrdi da je vlasnik nekretnine oznake kat. čest. br. 1342 k.o. Poljica, pa da se izvrši upis prava vlasništva na predmetnoj nekretnini na njegovo ime za cijelo, uz istodobno brisanje tog prava s imena tužene. Kao pravni osnov stjecanja prava vlasništva predmetne nekretnine tužitelj navodi nasljeđivanje, diobu sa sunasljednicima i dosjelost.

6. Radi identifikacije predmeta spora održan je očevid na licu mjesta uz sudjelovanje stalnih sudskih vještaka geodetske struke Frane Vlatkovića i Marka Gašparovića, koji su sačinili skicu lica mjesta s fotografijama, na koju stranke nisu imale prigovora, ni primjedbi, te koju ovaj Sud u cijelosti prihvaća. Tako, stalni sudski vještak utvrđuje kako je predmetna nekretnina čest. zem. 1342 k.o. Poljica, površine 3743 m2, sa svih strana definirana „vošama“, u naravi oranica, kao i da na istoj egzistira „bazen“ koji služi za navodnjavanje.

7. Uvidom u izvadak iz BZP-a Općinskog suda u Zadru, zemljišnoknjižnog odjela Zadar sa stanjem na dan 2. prosinca 2024., razvidno je kako je kao vlasnica kat. čest. 1342, zv. Zapadno polje, oranica, površine 3743 m2, upisana upravo tužena za cijelo.

7.1. U odnosu na katastarsku evidenciju, prvenstveno je izvršen uvid u izvadak iz BZP-a DGU, Područnog ureda katastar Zadar sa stanjem na dan 2. prosinca 2024., zk. ul. 301 k.o. Poljica, koji obzirom na provedenu obnovu zemljišne knjige, odgovara ranije navedenom zemljišnoknjižnom stanju. Tako, nadalje je izvršen uvid u povijest posjedovanja DGU, PUK Zadar Klasa: 936-02/13-05/522, Ur.br.: 15-13-1 od 19. studenog 2015. s prilozima, te je utvrđeno kako je uspoređenjem starih i novih planova vidljivo da predmetna kat. čest. 1342 k.o. Poljica nove izmjere, odgovara dijelu čest. zem. 474 stare izmjere. Navedenu čest. pregledom najstarijih podataka kojima za k.o. Poljica raspolažu, a koji datiraju iz 1883. da nalaze evidentiranu kao posjed Općine Poljica. Nadalje, I. revizijom te katastarske općine 1955. da se kao posjednik kat. čest. 474, u površini od 18.560 m2 upisuje Mamić Šime pok. Ivana. II. revizijom te katastarske općine 1986. da se posjednikom dijela čest. zem. 474, u površini od 11.100 m2 upisuje Mamić Jose pok. Šime. Nadalje, 1995. na temelju Rješenja o nasljeđivanju iza smrti pok. Mamić Jose, te diobe zajednice između njegovih nasljednika, njegov dio da je upisan na Mamić Borislava, Ivicu, Milana i Slavka. Spomenutom novom izmjerom da je formirana nova čest. zem. 1342 k.o. Poljica te upisana posjedom Republike Hrvatske.

7.2. Nadalje, uvidom u Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru pod poslovnim brojem O-822/94 od 8. lipnja 1995., utvrđeno je kako je isto doneseno iza smrti pok. Jose Mamića pok. Šime iz Poljica, rođenog 1934., a preminulog 1994.,

kako predmetna nekretnina oznake 474, oranica, livada i parnjak, k.o. Poljica, prema posjedovnom listu br. 185 Ureda za katastar i geodetske poslove Zadar, čini dio utvrđene ostavinske imovine iza istog, kao i da su nasljednicima na istoj proglašeni njegovi sinovi Milan Mamić, Ivan Mamić, Borislav Mamić i Slavko Mamić, te kćer Biljana Mamić, svaki za 1/5 dijela.

7.3. Iz Rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru pod poslovnim brojem O-130/73 od 27. travnja 1973., utvrđeno je kako je isto doneseno iza smrti pok. Šime Mamića pok. Ivana, rođenog 1904., a preminulog 1972., te kako su nasljednicima istog na utvrđenoj ostavinskoj imovini proglašeni njegovi sinovi Ive Mamić i Joso Mamić, te kćer Anđelka Mamić, svaki za 1/3 dijela.

8. Osim uvida u dokumentaciju priloženu spisu, u ovoj pravnoj stvari izveden je i dokaz saslušanjem svjedoka Milana Marinkovića, Ivana Mamića, Borislava Mamića i Bože Jurline, pa tako iz iskaza svjedoka Milana Marinkovića, rođenog 1939., u Poljicima, umirovljenika, daljnjeg srodnika tužitelja, nije u zavadi, proizlazi kako poznaje Milina Mamića kao i čitavu njegovu obitelj jer su iz istoga mjesta, te da znam koja je to predmetna čestica te da iako se to označava kao "Zapadno polje", da oni to zovu "Gajina". Može reći da je Općina još 1927. seljacima dodjeljivala zemlje, a koje su oni i ranije koristili za ispašu stoke. Naime želi pojasniti kako je Općina angažirala četiri čovjeka koji su dijelili odnosno pomagali komisiji iz Katastra i predstavnika Općine da vrše dodjele, te kada su sve izdijelili na ovom području, kako sadašnje Općine Poljica tako i sadašnje Općine Poljica Brig, sve su to evidentirali i sastavili, te su pohranili u Arhiv Općine Nin, što je sve stajalo tamo dok Talijani nisu došli 1941. te zapalili svu arhivu. Tako, zna da je djed tužitelja Šime Mamić, koji je rođen 1904. a preminuo je 1972. dobio na ovom predjelu zemlju od 15.000 m2, dakle zemlju veličine 350x44 metra, sve su bile te veličine. Tako, on je ovu zemlju odmah počeo obrađivati te se ista orala, na njoj se sadila pšenica, žito, kukuruz, zelje, ma sve što je ljudima bilo potrebno, jer je bila jako plodna zemlja. Nakon što je Šime preminuo ovu zemlju naslijedio je tužiteljev otac Joso Mamić, koji je rođen 1934. a koji je preminuo 1994., dok je njegov brat Ivo, naime bila su samo njih dvojica, dobio jednu česticu zemlje blizu stare kuće gdje je kasnije i napravio kuću. Nadalje, zna da je Joso Mamić imao četiri sina: Borka, Slavka, Ivicu i Milana, i tri kćeri: Rosu, Biljanu i Mirjanu, te da su ovu veliku zemlju među sobom dijelili sinovi, dok su kćeri dobile nešto drugo, a dijelili su se nakon smrti Jose. Također zna da je ova zemlja pripala upravo Milana koji ju i dan danas obrađuje. Kada mu se pokazuje skicu sudskog očevida i fotografije, iskazuje da je upravo to zemlja koja je pripala Milanu i o kojoj je iskazao te da na istoj postoji bazen, za vodu, koji misli da je iskopao Milan, te da su ovdje međe voše, dakle zemljani zidovi. Naime, sva zemlja na tom predjelu kad se dijelila odmah su rađene "zemlje vošane", dakle sve se odmah označavalo. Kada ga se pita, iskazuje da zna da su susjedi ove parcele sa zapadne strane Špiro i Slave Knežević, odnosno njihovi nasljednici, sa jugoistočne Marin Marinković, a sa sjeveroistočne Zoran Marinković, dok se sa sjeverne i južne strane nalazi poljski put. Nije bilo nikakvih sporova oko ove zemlje niti među djeljenicima. Na poseban upit zamjenice zz tužene, svjedok je iskazao: da zna je Milan Mamić pokušao riješiti svoje vlasništvo kroz obnovu zemljišne knjige, odnosno da je sudjelovao u obnovi jer su svi iz Poljica sudjelovali u obnovi, međutim kako je i ranije iskazao nije bilo papira jer su

spaljeni, pa se na većinu knjižila RH, osim onog nešto malo što je ranije već bilo uknjiženo, misli na Staro polje, te je upravo zato došlo do toga da su ljudi prestali obrađivati svoje zemlje, te je sve postalo zapušteno, a čak je bilo i sporova jer je država nešto davala u koncesije, a ljudi su htjeli obrađivati svoju zemlju.

8.1. Svjedok Ivan Mamić, rođen 1954., u Poljicima, umirovljenik, brat tužitelja, iskazao je da zna za ovaj postupak svog brata, te da je i on sličan vodio pred ovim Sudom, te da može reći da je ovu zemlju njegov brat naslijedio iza smrti njihovog oca Jose. Naime, otac da je preminuo 1994., no on da je njih djecu, četiri sina i tri kćeri podijelio još 1980. Na ovom predjelu koje se danas zove Zapadno polje, a oni ga u mjestu oduvijek zovu Gajina, njegov otac da je imao zemlju od oko 12. 000 m2. Tako, ista da je u križ podijeljena na njih četiri brata, te kada mu se pokazuje skica sudskog očevida, iskazuje da je Milan dobio parcelu oznake 1342, njegova parcela da nosi oznaku 1340, Boris da je dobio parcelu oznake 1343, a Slavko oznake 1341. Još tada, po diobi, oni da su ovu zemlju između sebe u križ označili gribljama, dok su na krajnjim rubovima voše, koje su napravili njegov otac i djed. Kada ga se pita, iskazuje da je ovu zemlju otac naslijedio od svog oca Šime Mamića, koji je također dijelio njih dva brata, te je ovo pripalo njegovom ocu, dok je stric Ive dobio zemlju na drugom dijelu. Njegov otac ovu zemlju da je obrađivao čitav svoj život, te je ova zemlja othranila njih sedmero djece. Kada ga se pita, iskazuje da nije bilo sporova između njegovog oca i strica, a tako ni između njih djeljenika nakon oca. Njegov djed to da je također naslijedio od svog oca, te da je umro u uvjerenju da je ova zemlja njegova. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedok je iskazao: da Milan Mamić danas obrađuje tu zemlju i da na njoj sije kukuruz i pšenicu, izmjenično svake druge godine, uglavnom da je radi; da na toj zemlji postoji "bazen" za sabirnu vodu, koju je negdje 1984. sa bagerom iskopao Milan. Na poseban upit zamjenice zakonskog zastupnika tužene, svjedok je iskazao: da mu je poznato da je njegov brat pokušao riješiti vlasništvo kroz obnovu zemljišne knjige, te da zna da je upisana RH.

8.3. Iz iskaza svjedoka Borislava Mamića, rođenog 1956., u Poljicima, umirovljenika, brata tužitelja, proizlazi da zna za ovaj postupak, te da je zemlja koja mu se pokazuje na skici sudskog očevida pripala Milanu, njegovom bratu. Naime njih četiri brata da su se još za života oca podijelili, te su ovu veliku zemlju, koju oni zovu Gajina izdijelili na četiri dijela. Tako, njegova zemlja da je poviše Milanove, kraj njega je brat Ivan, a ispod Ivana uz Milana je brat Slavko. Može reći da zna kako je ovu zemlju još u agrarnoj reformi dobio njegov djed Šime Mamić, a kako su mu rekli to je bilo 1928. on da se još sjeća da je djed na ovoj zemlji sadio kukuruz i pšenicu jer su imali puno stoke, konje, krave, ovce i svinje, a nakon da je njegov otac na jednom dijelu sadio povrtne kulture, dok je drugi dio bio oranica. Kada ga se pita, iskazuje da mu je još djed pričao da je on kada je dobio ovu zemlju zajedno s prijateljima, mještanima, radio voše kako bi ogradio svoju zemlju. Među njima djeljenicima, njih četvero braće da nije bilo nikakvih sporova, te da je jedna sestra dobila zemlju na drugom mjestu, dok su se druge dvije sestre odrekle u korist njih braće. Kada ga se pita iskazuje da njegov brat Milan svoju zemlju obrađuje, da sadi pšenicu i tikve, a prije da je sadio kukuruz, no sada ne, jer nema stoke. Na poseban upit zamjenice zakonskog zastupnika tužene, svjedok je iskazao: da su svi oni bili u Ninu pri komisiji za obnovu

zemljišne knjige, a ranije su sve označili kolcima kada je bila izmjera, te zna da im se svima upisala RH.

8.4. Iz iskaza svjedoka Slavka Mamića, rođenog 1957., u Poljicima, umirovljenika, brata tužitelja, proizlazi da je njegov otac, misli da je bila 1983., rekao da se njih četiri brata podijele, te su ovu veliku zemlju, koja je imala otprilike 12.000 m2, možda malo više, podijelili na četiri dijela, te sva četiri nisu bila jednaka, jer je donja zemlja bila malo slabije kvalitete, pa su ti dijelovi malo veći. Tako, donje dijelove dobili su on i Milan, a gornje braća Ivan i Borislav, te kada mu se pokazuje skica, iskazuje da njegova nosi oznaku 1341, dok je Milanova ova žuto označena. Oni da su među sobom napravili kanal tako da točno znaju do kuda da oru, dok je sa svih drugih strana zemlja i ranije imala voše koje su napravili njegov otac i djed. Njegova zemlja trenutno da miruje, nije zapuštena, ali nije ništa sadio, no brat Milan sadi cijelo vrijeme, nekad žito, nekad tikve, ovisi. Među njima nije bilo nikakvih sporova, te je jedna sestra dobila jedan dio nasljedstva iza oca, dok su se druge dvije odrekle. Zna da su se njegov otac i njegov brat Ivo podijelili te da je stric dobio zemlju na drugom mjestu, te među njima nikakvih sporova nije bilo. Kada ga se pita, iskazuje da je njegov djed, kako su mu rekli, ovo dobio u agrarnoj reformi, te da je ovu zemlju djelom orao i sadio, a djelom je ista bila pašnjak, te je tako nastavio i njegov otac. Na poseban upit zamjenice zakonskog zastupnika tužene, svjedok je iskazao: da su bila sva njih četiri brata na obnovi zemljišne knjige, no da im se upisala RH.

8.5. Svjedok Božo Jurlina, rođen 1946., u Poljicima, umirovljenik, nesrodan s tužiteljem, nije u zavadi, iskazao je da poznaje tužitelja čitav život, te je poznavao njegovog oca Josu, a i djeda Šimu, te da može reći da zna gdje je Milanova zemlja, koju oni u mjestu zovu Gajina, jer upravo i on tamo ima svoje polje, odnosno preko puta, jer ih dijeli uski poljski put. Kada mu se pokazuje skica sudskog očevida, može pokazati ovaj put ispod žuto označenog, kao i da je njegova zemlja jugoistočno na skici, te se ne vidi oznaka. Naime, zna da je ovdje Šime imao zemlju, a koju je još dobio 1920.-ih u agrarnoj reformi, njemu je tako otac pričao jer je i on svoju, koja je odmah preko puta, tako isto dobio, odnosno njima je to potvrđeno u agrarnoj reformi, jer su oni i ranije te zemlje obrađivali. Nakon Šime, zemlju da je dobio Joso Mamić, otac ovdje tužitelja, te ju je i on nastavio raditi i obrađivati. Tu se sadio kukuruz, pšenica, žito, a i vodila se stoka na ispašu. Naime, bila je to jako velika zemlja od oko 12-13.000 m2, te je bila ograđena u cijelosti sa "vošama". Nakon smrti Jose, za kojeg misli da je umro pri kraju Domovinskog rata, njegova četiri sina, i to Milan, Borislav, Ivan i Slavko, ovu zemlju da su podijelili na četiri dijela, te zna da je Milan dobio ovu žuto označenu na skici. Oni među sobom nisu radili voše, već su iste one samo dok je parcela bila velika u komadu. Nastavili su sva četiri brata raditi ovu zemlju, te zna da izbjegavaju sadnju kukuruza jer traži puno vode, koje više nema, već sade "bijelu hranu", misli na pšenicu i žito. On nije čuo za ikakve sporove oko ove parcele. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedok je iskazao: da su oni, kako je i rekao, susjedi u polju, te je on kao mali dječak, već kad je imao 5-6 godina, a rođen je 1946., od tada pamtio da bi tamo viđao djeda tužitelja, Šimu Mamića, da radi na svom polju. Na poseban upit zakonskog zastupnika tužene, svjedok je iskazao: da iako je iskazao da je ova zemlja bila u agrarnoj reformi, da je ta zemlja njihova bila i prije.

9. Tužitelj je, u svom stranačkom iskazu, naveo da ostaje kod tužbe, postavljenog tužbenog zahtjeva i svih navoda iznesenih tijekom postupka. Nadalje, da može reći da je ovu zemlju dobio od svog oca, koji ih je još za života podijelio, a što je bilo negdje 1980.-ih odnosno rekao je tko što da radi, odnosno obrađuje. Tako, imali su kuglice, odnosno ždrijeb, tko će koji dio ove zemlje dobiti, tada da su mislili da je ta velika zemlja veličine 15.000 m2, no kasnije preciznim mjerenjem utvrdili su da ima 13.000 m2. Tako, ovu zemlju dijelili su njih četiri brata, dok su se dvije sestre odrekle svega iza oca, a treća sestra dobila je zemlju na drugom mjestu. Njega da je pripala upravo predmetna parcela, koju on dan danas obrađuje, te je nažalost jedan od rijetkih u ovom predjelu da radi zemlju, a prošle godine sadio je pšenicu, pretprošle žito. Između njega i njegove braće, međa da je jarak, voše su i dalje na granicama gdje je prije bila velika parcela, te je međa gore i dolje put. Kada ga se pita, iskazuje da je njegov otac rođen 1934., te da otkad on pamti da je ovo njegova zemlja, dobio ju je od svog oca Šime, te se podijelio sa svojim bratom, on je dobio na drugom mjestu zemlju, te među njima nije bilo nikakvih sporova. Može reći i da je njegov djed Šime rođen 1904. ili 1905. te da je umro 1972., te da mu je rekao da je ovu zemlju radio od malena, da je ona oduvijek njihova, a zna da se spominjalo da je to agrarnom reformom njima priznato. Kada ga se pita iskazuje da nije bilo nikakvih sporova oko ove parcele. Kada ga se pita iskazuje da on je bio u postupku obnove zemljišne knjige u Ninu, odnosno da je dobio papir da je ovo upisano na RH, te je podnio prigovor, ali mu je odbijen. Na poseban upit svog punomoćnika, tužitelj je iskazao: da on samostalno obrađuje ovu zemlju od 1980., a prije toga da je sa ocem, a još prije sa djedom, radio na ovoj zemlji od kada je bio jako mali, prije nego što je krenuo u osnovnu školu. Na poseban upit zakonskog zastupnika tužene, tužitelj je iskazao: da ne postoji papir vezano za diobu između braće i sestara, da oni bili za stolom i sve su to usmeno dogovorili.

10. Tako, a obzirom na prigovor tužene kako tužitelj nije ovlašten podnijeti ovu tužbu na utvrđenje jer je sudjelovao u postupku obnove zemljišne knjige, prvenstveno se ističe da tužena točno navodi da je na sastanku predsjednika Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova RH održanog 16. i 17. rujna 2015. u Šibeniku (broj Su-IV-246/2015 od 17. rujna 2015.) zauzeto pravno shvaćanje koje glasi: „Rješenje doneseno u završenom postupku obnove zemljišne knjige veže sve stranke koje su sudjelovale u tom postupku, a nisu protiv rješenja izjavile prigovor ili podnijele tužbu za ispravak u smislu čl. 197. ZZK pa u prethodno navedenoj situaciji kada se tužba temelji na identičnom činjeničnom stanju tužbeni zahtjev valja odbiti kao neosnovan. U situaciji kada se tužba temelji na drugačijem činjeničnom stanju (npr. takva stranka je naknadno tj. nakon okončanja zemljišnoknjižnog postupka stekla pravo vlasništva) uspjeh tužitelja ovisit će prvenstveno o tome je li ili ne dokazao tužbenu osnovu.“

10.1. Naime, uvidom u Zapisnik ovog Suda, zemljišno-knjižnog odjela Zadar pod poslovnim brojem Z-6428/2008/302 od 20. svibnja 2010., sastavljen povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Poljica, utvrđeno je kako su na predmetno ročište bili pozvani zakonski zastupnik Republike Hrvatske, ovdje tužene, te zakonski zastupnik Općine Vrsi, koji nisu pristupili, te kako je na predmetnoj nekretnini, između ostalih, izvršen upis prava vlasništva u korist tužene za cijelo, kao i da na navedeno

ročište nije bio pozvan tužitelj niti sudjelovao na istom. Naime, točno je, a kako proizlazi iz pribavljenog spisa ovog Suda pod poslovnim brojem Z-16152/13 (Z-4488/16), da je tužitelj uložio prigovor na izvršenu uknjižbu prava vlasništva u korist tužene na predmetnoj nekretnini, te da je na Zapisniku sastavljenom od strane Komisije za ispravni postupak za k.o. Poljica pod poslovnim brojem Z-16152/13 od 20. studenog 2015., doneseno Rješenje kojim je njegov prigovor odbijen kao neosnovan, te je određeno da ranije određena uknjižba prava vlasništva ostaje neizmijenjena.

10.2. Međutim, odredbom čl. 186. st. 1. Zakona o zemljišnim knjigama (Nar. Nov. broj 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13, 60/13 - dalje ZZK) koji je bio na snazi u vrijeme vođenja postupka obnove zemljišne knjige za k.o. Poljica/Poljica Brig, propisano je da je zemljišna knjiga, odnosno njezin dio, ako se postupak provodi djelomično, osnovana, obnovljena ili dopunjena onoga dana kada zemljišnoknjižni sud utvrdi da su sastavljeni zemljišnoknjižni ulošci. Slijedom navedenog, a dovodeći u svezu ranije navedeno zauzeto pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, da rješenje doneseno u završenom postupku obnove zemljišne knjige veže sve stranke koje su sudjelovale u tom postupku, te odredbu čl. 186. st. 1. ZZK, kojom je propisano da je postupak obnove zemljišne knjige dovršen kad sud utvrdi da su sastavljeni zemljišnoknjižni ulošci, kao i odredbu čl. 185.a st. 1. ZZK kojom je propisano da se nakon što budu sastavljeni svi ulošci nove zemljišne knjige koja se osniva, obnavlja ili dopunjuje, otvara ispravni postupak, ne nalazi se utvrđenim da je tužitelj sudjelovao u postupku obnove zemljišne knjige u odnosu na predmetnu nekretninu, već u ispravnom postupku nakon obnove zemljišne knjige, pa ga rješenje doneseno u završenom postupku obnove zemljišne knjige ne veže. Uz navedeno se podredno ističe, kako je odredbom čl. 195. st. 5. ZZK propisano je da će sud uputiti osobe čije prijave ili prigovore nije usvojio u cijelosti ili djelomično, kao i one čiji je upis ili prvenstveni red upisa svojom odlukom odredio izmijeniti, nadopuniti ili izbrisati da svoje pravo ostvaruju u parnici tužbom za ispravak. ZZK-om niti Zakonom o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Nar. Nov. broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 100/04, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 i 81/15 – dalje ZV), nije propisano koje su pravne posljedice proteka roka iz čl. 195. st. 5. ZZK-a, osim prestanka prava na podizanje tužbe za ispravak, a niti je propisano da su stranke koje sudjeluju u postupku po prigovoru vezane rješenjem donesenim u tom postupku. Prema tome, stranke tog postupka mogu svoja prava štititi u postupku povodom tužbe za ispravak sukladno odredbi članka ZZK-a ili posebnom tužbom, kao što je tužba radi utvrđenja prava vlasništva. U ovoj pravnoj stvari radi se o tužbi radi utvrđenja prava vlasništva na temelju nasljeđivanja, diobe i dosjelosti. Postupak obnove zemljišne knjige ili njenog preoblikovanja utječe na postupak radi utvrđenja prava vlasništva dosjelošću samo u pogledu činjenice da stranke postupka, pa tako i tužitelj sudjelovanjem, konkretno u ispravnom postupku nakon postupka preoblikovanja zemljišne knjige, stječu saznanje da nekretnine nisu upisane u zemljišnim knjigama na njihovo ime, pa time postaju nepošteni posjednici. Time je njihov posjed prekinut, jer se ne može smatrati da od tog trenutka i dalje ne znaju ili nisu mogli znati da im ne pripada pravo na posjed. Zbog toga u ovom parničnom postupku radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, a posljedično tome i

pravilne primjene materijalnog prava, valjalo je utvrditi kada je tužitelj postao nepošten posjednik, traje li njegov posjed dovoljno vremena od početka posjedovanja njega i njegovih prednika da bi bile zadovoljene pretpostavke iz čl. 159. ZV-a, dakle jesu li ostvarene sve pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

11. Naime, odredbom čl. 114. st. 1. ZV-a, a koja odredba određuje što predstavlja pravni temelj stjecanja vlasništva, propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

11.1. Odredbom čl. 115. st. 1. ZV propisano je da na temelju valjanog pravnog posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva, prelazi vlasništvo s dotadašnjeg vlasnika na stjecatelja, a na način određen zakonom, dok je st. 2. istog članka propisano da se na temelju pravnog posla ne može steći vlasništvo preko granice otuđivateljeve ovlasti da raspolaže stvarju, osim kad stjecanje vlasništva u dobroj vjeri uživa zaštitu. Zaključno, st. 4. istog članka propisano je da stjecanje vlasništva na temelju pravnog posla ne utječe na prava trećih koja postoje na toj stvari, osim ako je drukčije određeno zakonom radi zaštite onoga koji je u dobroj vjeri postupao s povjerenjem u zemljišne knjige ili druge javne evidencije namijenjene spoznaji mjerodavnih podataka. Također se ističe kako je odredbom čl. 128. st. 1. ZV propisano da nasljednik stječe vlasništvo nasljeđenih stvari u času otvaranja nasljedstva, ako zakonom nije drugačije određeno, te da je nasljednik ovlašten ishoditi upis svog prava vlasništva nekretnine u zemljišnoj knjizi. Slijedom navedenih odredaba, ističe se da su predmet nasljeđivanja stvari i prava koja pripadaju u času smrti ostavitelju, a ostaviteljev nasljednik iste stječe u trenutku ostaviteljeve smrti ipso iure, bez posebnog akta, te ako je riječ o nekretninama i bez upisa u zemljišnu knjigu nasljednik postaje izvanknjižni vlasnik.

11.2. Odredbom čl. 159. st. 1. ZV propisano da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom, te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari, dok iz st. 2. te odredbe proizlazi da samostalni posjednik čiji je posjed nekretnine zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, odnosno, kako propisuje st. 3. protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, ukoliko mu je posjed barem pošten. St. 4. navedene odredbe propisno je da samostalni posjed stvari u vlasništvu Republike Hrvatske treba trajati neprekinuto dvostruko vrijeme od onog propisanog st. 2. i 3. te odredbe.

11.3. Odredbom čl. 388. st. 2. ZV-a propisano je da se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu ZV-a prosuđuju prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih učinaka.

11.5. Naime, pravni učinci dosjelosti kao izvornog načina stjecanja prava vlasništva nastupaju po samom pravu (ipso iure) istekom potrebnog vremena za stjecanje prava vlasništva dosjelošću ako su ispunjeni i ostali uvjeti koje propisuje zakon o stjecanju

putem dosjelosti, u konkretnom slučaju savjesnost posjeda. Dakle, da bi se vlasništvo moglo steći dosjelošću, mora, osim isteka potrebnog vremena, biti ispunjena pretpostavka savjesnosti (poštenja) posjeda i to kako po odredbama čl. 159. ZV, koji je na snazi u vrijeme podnošenja tužbe, tako i prema odredbama Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Nar. Nov. broj 53/91 i 92/94, dalje - ZOVO), koji se primjenjuje od 1. rujna 1980. do 31. prosinca 1996., tako i prema pravnim pravilima Općeg građanskog zakonika (dalje - OGZ), a koja pravna pravila se primjenjuju na temelju Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 1941. godine (Nar. Nov. broj 73/91). Pri ocjeni savjesnosti posjeda neke osobe, činjenica da je posjedovana nekretnina u zemljišnim knjigama upisana kao vlasništvo neke druge osobe te saznanje o upisu te osobe samo po sebi ne čini posjed nepoštenim, kao što do nepoštenja ne dovodi ni propust posjednika da provjerava stanje upisa u zemljišnoj knjizi, osobito ako prema svim ostalim okolnostima u kojima je vršen posjed, nije imao ozbiljnog razloga sumnjati u pravo na svoj posjed. Prema odredbi čl. 18. st. 5. ZV posjed se smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno, prema odredbi čl. 72. st. 3. ZOVO savjesnost se pretpostavlja, a prema pravnim pravilima paragrafa 328. OGZ u dvojbi se uzima da je posjed pošten.

11.6. Odredbom čl. 160. st. 1. ZV propisano je da vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onoga dana kad je posjednik stupio u samostalan posjed stvari, a završava se istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelost, a stavak 3. istog članka je propisano da nasljednik postaje poštenim posjednikom od trenutka otvaranja nasljedstva i u slučaju kada je ostavitelj bio nepošteni posjednik, ali ne ako je nasljednik to znao ili morao znati.

11.7. Prema pravnim pravilima iz paragrafa 1460. do 1472. i paragrafa 1477. OGZ, dosjelošću se stječe pravo vlasništva stvari samostalnim posjedovanjem te stvari ako je posjed zakonit, istinit i pošten, ili barem pošten, s tim da je pretpostavka poštenja posjeda stjecanja prava vlasništva dosjelošću ispunjena ako posjednik sve vrijeme dosjelosti smatra da je stvar koju posjeduje njegova, odnosno ne zna ili ne može znati da nije njegova, a izvanredno vrijeme dosjelosti je bilo 30 ili 40 godina (pravno pravilo iz paragrafa 1477. OGZ).

11.8. Nadalje je za istaći da je Republika Hrvatska potpisnik Konvencije o zaštiti ljudskih prava, a isto tako je od 2013. godine članica Europske Unije, zbog čega je u svom pravnom sustavu dužna primjenjivati Europsko pravo, pa prema tome i Konvenciju o zaštiti ljudskih prava i Protokole koji su sastavni dio te Konvencije, kao i odluke Europskog suda za ljudska prava. Europski sud za ljudska prava je već odlučivao u predmetima protiv Republike Hrvatske koji su se ticali stjecanja prava vlasništva dosjelošću na nekretninama koje su bile u društvenom vlasništvu, pa je tako donio odluke u predmetima Trgo protiv Republike Hrvatske iz 2009. godine, te u predmetima Radomilja i dr. protiv Republike Hrvatske i Jakeljić protiv Republike Hrvatske iz 2016. godine, koje su po stavu ovoga Suda donesene u istom činjeničnom supstratu kao što je u ovom predmetu. Iz navedenih odluka Europskog suda za ljudska prava, proizlazi da je Ustavni sud RH ukinuo odredbu čl. 388. st. 4. ZV-a zbog retroaktivnih učinaka i štetnih posljedica koje su iz toga proizlazile u odnosu na vlasnička prava trećih osoba koji bi zbog odredbe takvog zakona izgubili

svoja prava na nekretninama, a koja su im oduzeta za vrijeme socijalističke vladavine. Međutim, u konkretnom predmetu proizlazi da nitko od trećih osoba, osim tužitelja ne polaže pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini i da bi isključivu korist od ukidanja ovog zakonskog članka imale javne vlasti koje bi stekle prava u pogledu predmetne nekretnine, zbog čega u konkretnom slučaju to nisu razlozi koji su potaknuli Ustavni sud RH da stavi izvan snage odredbu čl. 388. st. 4. ZV-a.

12. Tako, ovaj Sud, na temelju dokaza izvedenih u ovom postupku, nalazi utvrđenim da je predmetna nekretnina, onako kako su njezina površina i granice utvrđene i po stalnom sudskom vještaku geodetske struke, u posjedu tužitelja od kada ju je stekao diobom sa svojom braćom 1980.-ih, odnosno nasljeđivanjem iza smrti pok. Jose Mamića pok. Šime iz Poljica, svog oca, koji je također vlasništvo iste stekao nasljeđivanjem iza smrti svoga oca Šime Mamića i diobom sa bratom, koji pravni slijed stjecanja predmetne nekretnine je evidentiran u katastarskom operatu još I. revizijom predmetne katastarske općine, 1955. godine, kada se kao posjednik kat. čest. 474, kao matične čestice od koje je kasnije nastala predmetna, u površini od 18.560 m2 upisuje Mamić Šime pok. Ivana, djed tužitelja, te II. revizijom te katastarske općine 1986. kada se posjednikom dijela čest. zem. 474, u površini od 11.100 m2 upisuje Mamić Jose pok. Šime, otac ovdje tužitelja. Naime, o navedenom pravnom slijedu stjecanja predmetne nekretnine iskazuju svi saslušani svjedoci, kako mještani, tako i braća tužitelja, te svi iskazuju o dodjeli zemljišta pok. Mamić Šimi, djedu tužitelja koji je rođen 1904., a umro 1972., u agrarnoj reformi, odnosno potvrđivanju onoga što je isti već i prije godinama koristio i obrađivao, koja evidencija je uništena u okupaciji Talijana za vrijeme II. svjetskog rata, te o ograđenosti predmetne nekretnine „vošama“, sadnji kukuruza i pšenice jer su imali puno stoke, te dijelom i povrtnih kultura, kao i činjenici da je ova zemlja „othranila njih sedmero djece“, o tome da nikakvih sporova između članova obitelji nije bilo, a niti osporavanja od strane trećih osoba ili tijela javne vlasti, odnosno o tome da se predmetna nekretnina nalazi u samostalnom, poštenom i mirnom posjedu obitelji Mamić, zasigurno preko 100 godina, slijedom čega su se ispunili zakonski uvjeti za stjecanje prava vlasništva dosjelošću iz navedenih odredaba ZV-a. Stoga se po ocjeni ovoga Suda može zaključiti i da su prednici tužitelja na temelju odredbe čl. 388. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Nar. Nov. broj 91/96), a koji se primjenjuje od 1. siječnja 1997., postali vlasnicima predmetnog zemljišta stupanjem na snagu tog Zakona, jer su u već tom trenutku bili u neprekidnom poštenom posjedu preko 40 godina. Ta odredba Zakona o vlasništvu ostala je na snazi gotovo tri godine dok je nije ukinuo Ustavni sud RH 17. studenog 1999. godine. Pri tome, s obzirom na navode u Odlukama Europskog suda za ljudska prava, nevažno je za određivanje može li se u njihov zahtjev za utvrđenjem vlasnika nekretnine dosjelošću okvalificirati kao imovina zaštićena čl. 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju vrijeme kada je tužitelj podnio tužbu, tj. da li ju je podnio prije ukidanja odredbe čl. 388. st. 4. ZV od strane Ustavnog suda RH ili ju je podnio kasnije. S obzirom na naprijed navedeno, može se zaključiti da je tužitelj temeljem izvorne verzije odredbe čl. 388. st. 4. ZV ex lege postao vlasnikom predmetne nekretnine i to 1. siječnja 1997. godine kada je Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima stupio na snagu. Također, u ovom predmetu nema nikakve naznake da bi ukidanjem odredbe čl. 388. st. 4. ZV nitko drugi osim javne vlasti stekao ikakva prava u pogledu

predmetne nekretnine ili da bi neka druga stranka, osim prednika tužitelja ikada potraživala kakva prava nad tom nekretninom.

13. Slijedom svega naprijed navedenog, valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja prihvatiti kao osnovan u cijelosti, te odlučiti kao u izreci ove presude.

14. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Nar. nov. br: 138/23), slijedom čega je tužitelju kao stranci koja je u cijelosti uspjela u ovom postupku, priznat trošak parničnog postupka na ime zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to trošak sastava zahtjeva za mirno rješenje spora od 21.10.2024. – 100 bodova, trošak sastava tužbe od 2.12.2024. - 100 bodova, trošak sastava podneska od 7.1.2025. –100 bodova, trošak sastava podnesaka od 24.5.2025. i 2.6.2025. – svaki po 25 bodova, te trošak zastupanja na ročištima dana 22.5.2025., 6.10.2025., 14.7.2026. i 30.9.2026. – svaki po 100 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 EUR, uvećano za pripajajući PDV, trošak predujma za provođenje očevida na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke u iznosu od 500,00 EUR, plaćeni trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 EUR i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 110,00 EUR, sveukupno iznosi 2.511,55 EUR, slijedom čega je odlučeno je kao u točki II. izreke ove Presude.

Zadar, 2. studenog 2026.

S u t k i nj a
Iva Abfal

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje sud drugog stupnja.

DNA:
1. Tužitelju po pun.,
2. Tuženoj po zz (na broj P-DO-303/2024).

IVA ABFAL

Elektronički potpisano: 02.11.2026T13:17:27 (UTC:2026-11-02T12:17:27Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 7c31d59b-eec8-420e-b69c-d55a3f3f4040
Općinski sud u Zadru

Broj zapisa: **9-3088f-82fc0**

Kontrolni broj: **0237b-602be-e6681**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.